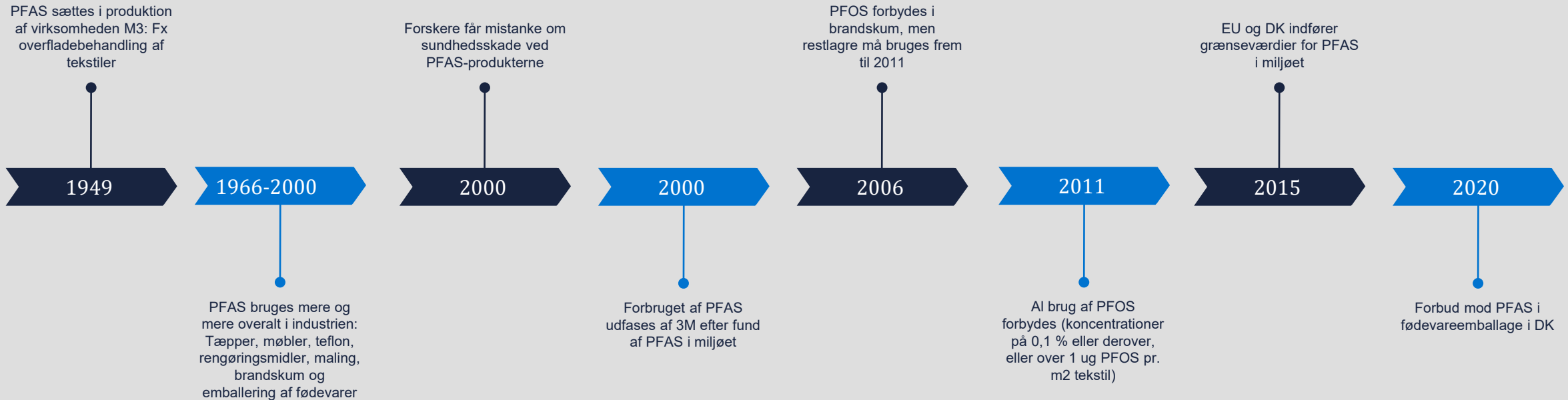

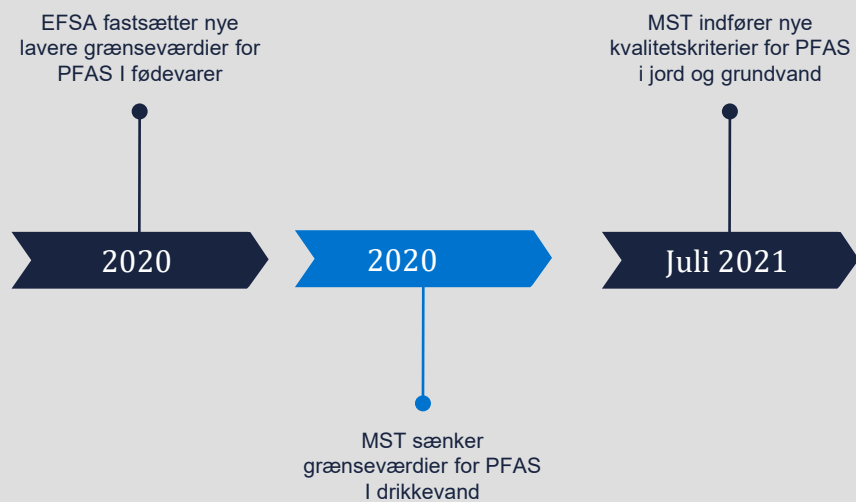
Danske Miljøadvokater

PFAS

PFAS Tidslinje

PFAS Tidslinje

Jord- og grundvandskvalitetskriterier

	Jord	Grundvand
PFAS sum 22	0,4 mg/kg TS	0,1 µg/l
PFAS sum 4	0,01 mg/kg TS	0,002 µg/l
Kulbrinter fra olieprodukter	100 mg/kg TS	9 µg/l

Brandskolen i Korsør

Brandskolen i Korsør

Hvor finder man PFOS

- Jord, herunder i kolonihaver
- Grundvand
- Drænvand med udløb til Korsør Nor
- Ikke i drikkevand
- Vand og sediment i Korsør Nor
- Grønsager, fisk, kød og mennesker

Lovgrundlag

- Miljøbeskyttelsesloven
- Jordforureningsloven
- Miljøskadeerstatningsloven (lovbkg. nr. 994 af 9. september 2014)

Påbudsmyndighed

- Jordforureningslovens § 39
 - Kommunen er påbudsmyndighed
 - Undtagelsesvis Miljøstyrelsen, hvis forureningen stammer fra virksomheder, der er underlagt Miljøstyrelsens tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven
- Miljøbeskyttelseslovens § 65
 - Vandløb og sediment ved kyst
 - Kommunen er påbudsmyndighed

Påbudsadressat

- Jordforureningslovens § 41, stk. 3
 1. Den, der i erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen stammer.
 2. Andre, der har forårsaget en forurening, såfremt forureningen skyldes uforsvarlig adfærd eller en adfærd, der er omfattet af strengere ansvarsregler ifølge anden lovgivning.

Et driftsherre/operatorør ansvar både på offentlige og erhvervsmæssige aktiviteter.

Påbudsadressat

- Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke nogen definition af påbudsadressaten på tilsvarende måde som jordforureningsloven.
- Det antages efter gældende praksis, at påbud om undersøgelser og/eller oprensning af forurening efter miljøbeskyttelsesloven skal stiles til forureneren, dvs. den fysiske eller juridiske person, der har dispositionsret over den installation eller aktivitet, der aktuelt eller potentielt forurener.

Påbud om undersøgelse af forurening

- Efter jordforureningslovens § 40 kan miljømyndigheden påbyde forureneren at iværksætte forureningsundersøgelser, hvis jord- og grundvandsforureningen er opstået efter den 1. januar 1992.
- I forbindelse med vedtagelsen af jordforureningsloven blev det forudsat, at undersøgelsespåbud vil kunne udstedes for forureninger opstået før 1. januar 1992, blot emissioner er fortsat efter 1. januar 1992.
- Udover kravet til forureningstidspunktet er der kun få kriterier, der skal være opfyldt, for at et undersøgelsespåbud gyldigt kan udstedes.
- Der skal være bestyrket mistanke om forurening.
- Forureningen på en eller anden måde kunne henføres til menneskelig påvirkning eller aktivitet.

Undersøgelsespåbud

- Anvendelse af PFOS-holdigt brandskum var lovligt indtil 2011
- Kernen i det ubetingede forureneransvar, der blev fuldt indført med vedtagelsen af jordforureningsloven.
- Forureneren er ansvarlig for forureninger, der stammer fra dennes erhvervsmæssige eller offentlige drift af et anlæg. Risikoen for forurening – herunder at man med tiden er blevet klogere – pålægges forureneren.

Undersøgelsespåbud

- Miljøpåvirkning af overfladevand (og formentligt også sediment, hvis det ikke kan defineres som jord).
- Hjemmel – miljøbeskyttelseslovens § 72.
- Der har været lange juridiske drøftelser om, hvorvidt udstedelse af et undersøgelsespåbud i forhold til en forurening, der er fortsat efter 1. januar 1992, forudsætter en uagtsom handling eller undladelse.
- Uden det dog er endeligt afklaret i praksis, synes tendensen dog at gå i retning af, at et undersøgelsespåbud ved en fortsat udledning efter 1. januar 1992 kan ske uden krav om, at forureningen skyldes en uagtsom handling.

Påbud om afværgelse af forurening

- For forureninger, der er sket efter den 1. januar 2001, kan miljømyndigheder meddele forurenere påbud om at fjerne en konstateret forurening og genoprette den hidtidige tilstand, uanset hvordan forureningen er sket, jf. jordforureningslovens § 41.
- For forurening, der er sket før den 1. januar 2001, kan der som udgangspunkt alene udstedes påbud om oprensning af en jord- og/eller grundvandsforurening, hvis forureningen skyldes fejl eller forsømmelse fra virksomhedens side. Hjemmel er miljøbeskyttelseslovens § 69, jf. § 19/§ 28.
- Væsentlig undtagelse, hvis forureningen stammer fra aktiviteter omfattet af miljøskadeerstatningsloven.

Forureninger omfattet af miljøskadeerstatningsloven

- Hvis en forurening er opstået efter 1. juli 1994, kan forureningen være omfattet af lov om erstatningsansvar for miljøskader (Miljøskadeerstatningsloven).
- Loven gælder alene de aktiviteter, der opregnes i bilag 1 til loven.
- Bilag 1 til miljøskadeerstatningsloven indeholder en udtømmende angivelse af området for det objektive erstatningsansvar.
- Ansvar påhviler således nogle særligt farlige eller forurenende virksomheder, herunder virksomheder der skal have en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5, visse autoværksteder, nogle spildevandsanlæg samt virksomheder med nedgravede olietanke på mindst 6.000 l.

Forureninger omfattet af miljøskadeerstatningsloven

- Miljøerstatningsloven pålægger forurenere et objektivt ansvar for at erstatte skader som følge af forurening, forurenere har forårsaget som led i erhvervsmæssig eller offentlig aktivitet, som er angivet i lovens bilag 1.
- Skader omfatter følgende forhold:
 - Personskade og tab af forsørger
 - Tingsskade
 - Andet formuetab
 - Rimelige omkostninger til afværgelse og forebyggelse af skade eller til genopretning af miljøet.

Forureninger omfattet af miljøskadeerstatningsloven

Tilladelse til udledning af spildevand

Ifølge lovens bilag, litra J, nr. 8, gælder det objektive ansvar for følgende virksomheder:

- Virksomheder med tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af spildevand fra anlæg med en kapacitet på mere end 30 personækvivalenter eller spildevand, som indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt forekommer i husspildevand, eller som har en væsentlig anden sammensætning.
- Altså ved tilladelse til udledning af spildevand til vandløb, søer eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

Forureninger omfattet af miljøskadeerstatningsloven

- Miljøbeskyttelseslovens § 69 som hjemmel?
 - Der anføres dog i Miljøstyrelsens betænkning nr. 2/1996 om forurennet jord, side 108 følgende:
 - ”Miljøerstatningsloven regulerer således ikke direkte adgangen til at meddele påbud. Indirekte har loven dog medført, at der kan meddeles påbud efter de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven på objektivet grundlag til de virksomhedskategorier, som loven omfatter. Miljøerstatningslovens betydning for adgangen til at meddele påbud efter miljøbeskyttelsesloven beror på en antagelse om, at de gældende påbudsregler i denne lov skal fortolkes under iagttagelse af såvel almindelige forvaltningsretlige regler som erstatningsretten. Denne opfattelse af gældende ret er der ikke enighed om, jf. rapporten fra underudvalget ”Den juridiske verden” .”

Forureninger omfattet af miljøskadeerstatningsloven

- Højesteret slog i dommen UfR 2006.1531 H fast, at forudsætning for meddelelse af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 69 var, at der påhvilede forureneren et erstatningsansvar.
- Hvis aktiviteten, der har medført forurening, er omfattet af miljøskadeerstatningsloven – fx direkte udledning af spildevand.
- Hjemmel miljøbeskyttelseslovens § 69 – for perioden 1. juli 1994 til 2001.

Det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip

- Natur- og Miljøklagenævnet udtalte principielt i to afgørelser fra 2013, at der ikke vil kunne meddeles påbud om forureningsundersøgelser, hvis det er udelukket, at der ikke vil kunne meddeles påbud om oprensning af forureningen.
- MAD 2013.3240 NMK
- MAD 2013.3285 NMK

Thank you